

Byl tichý večer den umíral
kolem vládních vil se stmívalo
vlčák zíval a strážník močil do květin
světlo semaforu tiše blikalo
O kus dál v parku stál zpěvák s kytarou
a zpíval protestní písně
ohýbal v zubech kamení nadávek
a tvaroval hudbu v hlíně
Dozpíval co měl v notách
strážník mu složil kytaru
a v okovaných botách ho odvedl do baru
V zahradě visely barevné párovky
maňkary naříkaly jako noční sovy
ve sklepích stály kartotéky pohovky a lavóry
Kristovy slůvky mu omyly nohy
Kolem bloudili muži v celtách
ověšení granáty
Pohybovali rty jako ve snách
zoufalí manekýni s koženými kabáty
Mezi nimi šel zpěvák jako maňkara
a zpíval protestní písně
ohýbal v zubech kamení nadávek
udával rytmus hlíně
dozpíval co měl v notách
odložil kytaru
a v okovaných botách zamířil do baru
Někde za zdí pracovali dělníci
na přívodu nezávadné vody
manželky sázely svou čest do Sportky
milenci počítali body
Salónní znalec diktoval do rána
pověchnou zdravici
a mocnosti vyslaly do kosmu
další společnou družici
A v rohu zahrady seděl zpěvák s kytarou
bezmocně zpíval protestní písně
o nahém člověku hnaném vesmírem
o prázdném prostoru
s omamnou vůní tísně
Holýma rukama chtěl zastavit dějiny
jako stroj zpíval ze všech sil
Bezejména zrozený ve zlomku vteřiny
se bezejména k ránu oběsil